

winstbewijzen waren destijds in de plaats gekomen van een half miljoen gulden contant. Wenste men bij de Nederlandsch-Indische Gas-Maatschappij de actions terug, dan zou er volgens de woordvoerders van de familie weer het half miljoen tegenover moeten staan. Zij stelden voor één action om te wisselen tegen twintig nieuwe aandelen à f 250.

Na ampel beraad en de nodige juridische adviseurs te hebben gehoord, besloten de directie en commissarissen maar accoord te gaan²¹). De uitbreiding van het aantal electriciteitscentrales stond op stapel, er waren goede winstverwachtingen en ze gruwden van het idee dat de erven Enthoven daar nog langer van zouden profiteren. Als het aan de leiding van het concern had gelegen was er na 1906 alleen maar de overwinst van de gasbedrijven van de drie grootste steden op Java aan de nazaten van L.I. Enthoven uitgekeerd.

Koning van de Beurs

Een krappe meerderheid van de action-bezitters was bereid te ruilen, maar hoe nu de anderen daartoe te bewegen? Allereerst werd artikel 41 van de statuten uitgebreid met de toevoeging dat de uitkering zou ophouden zodra het in 1884 gesloten contract niet meer geldig werd geacht. Nadat op de aandeelhoudersvergadering deze wijziging was goedgekeurd, volgde er in juli 1927 een brief aan de bezitters van de resterende winstbewijzen waarin melding werd gemaakt dat reeds vierenvijftig procent van deze bewijzen in bezit was van de Nederlandsch-Indische Gas-Maatschappij, omgewisseld tegen vijfduizend gulden nominale aandelen per action²²).

Niet iedereen gaf zich zonder slag of stoot gewonnen. Een dochter van Henri Louis Enthoven, de weduwe A.E. de Jonge uit Rotterdam-Kralingen, was zeer verbolgen over de statutenwijziging en wilde van geen ruilen weten. Ook haar eerste reactie was de N.V. een proces aan te doen. Toen zij in oktober nog niet had gereageerd, liet de gasmaatschappij dreigend weten het aanbod op 1 november '27 als vervallen te beschouwen en met ingang van 1928 geen overwinst meer uit te keren, waarop de bejaarde vrouw onder veel protest afstand deed van haar tien actions de jouissance²³).

Een schoonzoon van Henri Louis, Eduard Rosbach, wenste zijn kip met gouden eieren evenmin te laten slachten. Na de nodige correspondentie over en weer reisde directeur J.M. Goslings in november naar München om Rosbach persoonlijk er toe te bewegen